

Stønsfag, og at vi saaledes ved et Støn vare komne til det Resultat, at dette Beløb maatte nedsettes. Nej, Flertallets Standpunkt i Finansudvalget hviler paa et ganske anderledes sikkert Grundlag end et Støn. Ministeren har forlangt 2,000 Kr., vi have nedsat det med 600 Kr., altsaa til 1,400 Kr. Hvorfor have vi gjort det? Det have vi gjort, fordi Lønningerne for Revisorerne nu i dette Øjeblik ere 1,400 Kr., og det er altsaa ikke et almindeligt Støn, men vi have her villet holde os til det, som vi hidtil have haft. Maa jeg tillade mig at minde det ærede Ting om, hvad ogsaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds berørte, at ved Boven i Fjor om Husmandskreditforeningerne blev det jo bestemt i dens § 2, at naar Foreningerne vedtog, at Ministeriet herefter skulde stadfæste Valget af Direktorerne i Modsatning til, at det nu stadfæster Formanden for Bestyrelsen, vil Staten herefter afholde Udgifterne til Løn for den ene Revisor ved Kreditforeningerne baade paa Sjælland og i Sylland; der er jo to Revisorer, hvoraf den ene vælges af Staten, den anden af Interessenterne. Nu er Forholdet i Øjeblikket det, at i den jydskste Forening er der ca. 24 Mill. Kr., og vi gavede til en Begyndelse Revisorerne ovre i Nørre-Sjælland hver 600 Kr. Da saa Foreningen voksede, blev Lønnen forhøjet, og nu faa de 1,000 Kr. hver foruden 6 Kr. i Diæter og Rejsegodtgørelse efter Regning, naar de rejse ud i Foreningsanliggender. Her ovre paa Sjælland er der for Øjeblikket kun 6 Mill. Kr., og i denne Forening har Lønnen for Revisorerne hidtil været 400 Kr. for hver. Det bliver altsaa 1,400 Kr., naar vi holde os til de Tal, der nu ere: 400 Kr. for Revisorerne i den sjællandske og 1,000 Kr. i den jydskste Forening. Nu vil jeg for mit Vedkommende meget tilraade det høje Ting at følge Flertallet i denne Sag, thi jeg tror, at det i alt Fald foreløbig er det vigtigste. Sagen er nemlig den, at dersom vi nu følge Ministeren, hvad bliver saa Resultatet? Resultatet bliver det, at saa stiger Lønningen for den Revisor, Staten skal lønne, og saa kunne vi dog vistnok ikke fortænke den anden Revisor, som vælges af Interessenterne, i, at han siger: Maa jeg bede om den samme Løn. Ved at vi altsaa her forhøje Lønnen for den Revisor, som Staten lønner, komme vi altsaa til at øve et Tryk paa Husmændene, baade i Nørre-Sjælland, Fyn og Sjælland i samme Retning af Lønningsforhøjelse. Derfor vil jeg ikke, i alt Fald ikke uden vi ere sikrede mod det, gaa med til en Lønningsforhøjelse her. Naar vi se, hvad Revisorerne faa ved andre Kredit-

foreninger, skal jeg indrømme, at man ikke uden videre kan sammenligne Husmandskreditforeningerne med andre Foreninger, fordi der er en saadan Mængde Konti, de højeste Laan ere kun paa 3,000 Kr., saa gaar det lige ned til 50 Kr., og naar man har 24 Millioner, kan man være vis paa, at der er i tusindvis flere af Konti i denne Forening end i andre med et lige saa stort Beløb; det indrømmer jeg. Men dersom de Herrer ville undersøge, hvad der gives i de andre Foreninger, og naar man saa anstiller en Sammenligning med de Millioner, der ere i de Foreninger, er Forholdet nogenlunde rimeligt for den jydskste Forenings Vedkommende. Vi ere som sagt, oppe paa at give foruden Diæter og Rejsegodtgørelser 2,000 Kr. om Aaret for at faa denne Forenings Sager reviderede. Derfor skal i alt Fald jeg afvente at høre, hvad Ministeren har at sige til denne Sag. For saa vidt kan det jo være Foreningen ligegyldigt, om Statens Revisor faar en større Løn, naar Interessenterne ikke indirekte blive skruede op til at give det samme, men jeg tror rigtignok, at hvis der ikke bliver taget et Forbehold her fra Tinget, vil en Forhøjelse af Lønnen for den af Interessenterne valgte Revisor blive den ganske naturlige Følge. Jeg skal altsaa fraraade at følge det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), der mente, at man ikke kunde faa en Mand, medmindre man gif op til den Løn, der er foreslaaet. So saamtænd kunne vi saa! Naar vi give 1,000 Kr. foruden Rejsegodtgørelser og Diæter, tvivler jeg ikke om, at der vil blive mange Ansøgere, der ere i Stand til at udføre Arbejdet. I denne Forbindelse vil jeg sige — og jeg tror at gavne Foreningen med at sige det vel forstaaet — at det kan ikke nytte, at man siger: Revisorerne have saa uhyre meget at bestille. Thi jeg tror, at den Revisor, som Staten har sendt os over i Sylland, har ved sin Iver optraadt paa en saadan Maade, at han har bestilt meget mere, end der er nyttigt. Han har blandet sig saaledes i visse Sager, at det i høj Grad vilde have hemmet Foreningens Virksomhed, hvis Bestyrelsen ikke var optraadt derimod og havde faaet rimelig Støtte fra Regeringens Side. Derfor tror jeg, at disse ærede Revisorer i Sylland have gjort Livet meget mere ubehageligt end nødvendigt. De have tilladt sig at blande sig ind i Ting og undersøge Forhold, som der slet ingen Fornødenhed var for, og have derved skaffet sig meget mere Arbejde end fornødent. Hvis det derfor ansøres som Grund til, at vi nu skulle forhøje Lønningen, kunde det snarere blive